

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Evy Šonkové a soudců Tomáše Kocourka a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **Mgr. J. S.**, zastoupený Mgr. Vojtěchem Dostálem, advokátem se sídlem Opletalova 600/6, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 3. 2023, č. j. MSK 12563/2023, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 10. 2024, č. j. 22 A 27/2023-35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se z a m í t á .**
- II. Žalovaný **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím Městského úřadu Bílovec, odboru životního prostředí a územního plánování (dále jen „vodoprávní úřad“), bylo k žádosti právnické osoby Lidl Česká republika, v. o. s., rozhodnutím ze dne 28. 1. 2022, č. j. MBC/3003/22/ŽP/kla 2172/2021 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), povoleno vypouštění odpadních vod z „LC B.“ do bezejmenného toku IDVT 10210111 a stavba vodních děl SO 302 – Jednotná kanalizace, SO 403 – Retenční nádrž a SO 405 – Čistírna odpadních vod, realizovaných v rámci záměru „LC B.“. Žalobce je vlastníkem pozemku parc. č. X, k. ú. B. (dále jen „pozemek žalobce“), který se nachází v blízkosti výše označeného bezejmenného toku, do něhož mají být vypouštěny odpadní vody, a to po jeho proudu. Žalobce na pozemku trvale hospodář a využívá ho

k pěstování plodin. V záhlaví uvedeným rozhodnutím žalovaného bylo odvolání žalobce proti rozhodnutí vodoprávního úřadu, v němž namítal nezákonnost spočívající v opomenutí žalobce jakožto účastníka řízení, jako nepřipustné zamítnuto. Žalovaný dospěl k závěru, že s ohledem na polohu pozemku a nastavené limity vypouštění odpadních vod je možné dotčení práv žalobce vyloučit.

[2] Krajský soud v Ostravě rozhodnutí žalovaného (dále též „napadené rozhodnutí“) k žalobě žalobce zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Uvedl, že podle ustálené judikatury NSS a Ústavního soudu k účastenství v řízení postačuje pouhá možnost dotčení práv vlastníka pozemku, bez ohledu na to, zda k zásahu skutečně dojde. Žalobce v odvolání uvedl konkrétní skutečnosti, které by mohly představovat zásah do jeho práv (imise, zápach, možná kontaminace půdy). Potenciální dotčení žalobcových práv potvrzují i obsah správního spisu, vyjádření žalovaného a podmínky prvostupňového rozhodnutí. Vzdálenost pozemku žalobce od vodního toku není rozhodující, neboť účastníky řízení mohou být i vlastníci vzdálenějších nemovitostí. Potenciální přímé dotčení žalobcových práv posuzovaným vodoprávním záměrem tak bylo myslitelné. Žalobci proto nebylo dle krajského soudu možné upřít postavení účastníka, a vyloučit ho tak z vodoprávního řízení. Krajský soud shledal důvodnou i námitku, že žalovaný nesprávně posoudil míru dotčení žalobcových práv optikou podmínek stanovených prvostupňovým rozhodnutím, které možné dotčení údajně eliminují. Stanovené podmínky chránící mj. i žalobcova práva naopak nasvědčují potencialitě přímého dotčení práv žalobce, a tedy oprávněnosti jeho účastenství v řízení. Zbylou argumentaci žalobce se krajský soud nezabýval, neboť se jednalo o věcné námitky k vodoprávnímu řízení, které překračovaly předmět posuzované věci, jímž byla procesní otázka účastenství ve správním řízení.

II. Argumentace účastníků řízení

[3] Žalovaný (dále též „stěžovatel“) brojí proti napadenému rozsudku kasační stížností, jejíž důvody podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Stěžovatel předně namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku. Má za to, že se krajský soud nedostatečně vypořádal s jeho argumentací vznesenou při ústním jednání, kdy odkázal na své vyjádření k žalobě a dodal, že již při vymezení okruhu účastníků řízení, tj. před oznámením zahájení vodoprávního řízení všem účastníkům, byl vodoprávní úřad seznámen s technickými parametry vodního díla, k jehož provozu povoloval nakládání s vodami. Již na základě žádosti a tehdy ve spise obsažených podkladů mu tedy bylo zřejmé, že k přímému dotčení práv žalobce nemůže při povoleném nakládání s vodami dojít, a to ani potenciálně. Krajský soud dle stěžovatele řádně nezdůvodnil, proč tuto argumentaci považoval za nedůvodnou. Nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku stěžovatel spatřuje i v tom, že krajský soud ve svém rozhodnutí nedostatečně rozlišuje mezi okruhem účastníků řízení ve věci povolení stavby vodního díla, který je upraven v § 109 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon z roku 2006“), a ve věci povolení nakládání s vodami, který se řídí § 115 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve spojení s § 27 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“).

pokračování

[5] K věci samé stěžovatel namítá, že podmínky pro posouzení účastenství žalobce ve správním řízení vyplývaly již z podkladů předložených žadatelem, které měl správní orgán k dispozici před zahájením řízení. Svou námitku dokládá podrobnou rekapitulací projektové dokumentace a stanovisek dotčených správních orgánů, z nichž podle jeho názoru vyplývá, že žalobci nemohlo kvůli absenci být jen potenciálního dotčení jeho práv svědčit postavení účastníka již od počátku správního řízení.

[6] Dále stěžovatel uvádí, že krajským soudem citovaný rozsudek NSS ze dne 11. 4. 2019, č. j. 4 As 17/2019-68, vyznívá v jeho prospěch, neboť z něj vyplývá, že při určování okruhu účastníků řízení má vodoprávní úřad zohlednit projektovou dokumentaci a podle ní posoudit potenciální dotčení práv možného účastníka řízení. Stěžovatel má rovněž za to, že krajským soudem citovaná judikatura k pojmu „soused“ se vztahuje toliko na posouzení účastenství v řízení ve věci povolení stavby, nikoliv povolení k nakládání s vodami. Při určení okruhu účastníků řízení ve věci nakládání s vodami se proto nemusel zabývat vzdáleností žalobcova pozemku od vodního toku a posuzovat, zda se jedná o sousední pozemek, či nikoliv. Závěrem stěžovatel uvádí, že není pravdou, že nevypořádal žalobcův argument kontaminací půdy, a odkazuje na str. 5 napadeného rozhodnutí.

[7] Žalobce se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[8] Kasační stížnost je přípustná, projednatelná, ale není důvodná.

[9] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozsudku pro nedostatek důvodů. Nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů jsou podle ustálené judikatury NSS zejména taková rozhodnutí, u nichž není z odůvodnění zřejmé, jakými úvahami se soud řídil při hodnocení skutkových i právních otázek a jakým způsobem se vyrovnal s argumenty účastníků řízení (srov. např. rozsudek NSS ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52). Soudy však nemají povinnost reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit. Podstatné je, aby se správní soud ve svém rozhodnutí věnoval všem stěžejním námitkám účastníka řízení, což může v některých případech konzumovat i vypořádání některých dílčích a souvisejících námitek (srov. např. rozsudek NSS ze dne 24. 4. 2014, č. j. 7 Afs 85/2013-33).

[10] Ve vztahu k vyjádření žalovaného k žalobě NSS judikuje, že v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu by jádro argumentace žalovaného mělo být obsaženo právě v žalobou napadeném rozhodnutí. Argumentace žalovaného ve vyjádření k žalobě bývá zpravidla protipólem žalobních tvrzení, jejichž opodstatněnost se žalovaný snaží popřít. Mnohdy proto stačí, pokud krajský soud vysloví svůj právní názor k jednotlivým námitkám žalobce, neboť tím často současně odpoví na protichůdné argumenty žalovaného. Skutečnost, že se krajský soud výslovně nevypořádá s obsahem vyjádření žalovaného, tedy nemusí automaticky způsobovat nepřezkoumatelnost jeho rozhodnutí, neboť postoj soudu k tvrzením žalovaného může být dostatečně zřejmý z toho, jaké závěry soud učinil ve vztahu k žalobním námitkám (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 8. 2012, č. j. 4 Ans 1/2012-61).

Pouze ve výjimečných případech, nevypořádal-li se krajský soud s podstatným vyjádřením žalovaného, může se jednat s ohledem na okolnosti případu o vážnou vadu řízení [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.], pro kterou NSS bude muset napadený rozsudek zrušit (rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2023, č. j. 5 Afs 212/2022-46, bod 28).

[11] Napadený rozsudek výše uvedeným kritériím vyhovuje. Krajský soud v něm dostatečně popsal skutkový stav věci, stanoviska účastníků řízení, přdestřel relevantní a ucelené právní závěry, kterými žalobní argumentaci náležitě vypořádal. Z napadeného rozsudku je patrné, k jakým závěrům krajský soud dospěl a proč považoval právní argumentaci žalobce za důvodnou. Ze způsobu, jakým se krajský soud vypořádal s žalobní argumentací, je současně zřejmý i jeho názor na protiargumentaci stěžovatele obsaženou mimo jiné v jeho vyjádření k žalobě. Pokud jde o stěžovatelovu námitku uplatněnou při ústním jednání, že podmínky, které byly následně vtěleny do prvostupňového rozhodnutí, vyplývaly již ze stanoviska správce vodního toku a z projektové dokumentace, NSS odkazuje na bod 20 napadeného rozsudku, na jehož konci krajský soud jasně odůvodnil, že s ohledem na v napadeném rozsudku výše dovozené možné dotčení žalobcových práv měl mít žalobce možnost účastnit se řízení a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, tedy i k projektové dokumentaci.

[12] Stěžovatel má dále za to, že krajský soud nedostatečně odlišil stanovení okruhu účastníků řízení ve věci povolení k nakládání s vodami a ve věci stavby vodních děl. NSS ani v tomto aspektu nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku neshledal. Krajský soud v bodě 9 uvedl, že se věnoval otázce, zda měl žalobce být účastníkem v obou zmíněných řízeních. V bodech 10 až 12 jasně citoval relevantní zákonná ustanovení a následně se zabýval výkladem a aplikací pojmu „přímé dotčení práv“, který považoval za stěžejní pro oba typy řízení. Ačkoli své odůvodnění strukturoval jiným způsobem než stěžovatel napadené rozhodnutí, nelze uzavřít, že by tak znemožnil přezkoumání právních závěrů ohledně stěžejní otázky, již řešil.

[13] S ohledem na podstatu posuzované věci, tedy zda měl být žalobce účastníkem řízení jak ve věci povolení k nakládání s vodami, tak ve věci povolení stavby vodních děl, se NSS zabýval námitkou z hlediska správnosti právního posouzení [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].

[14] Stěžovateli lze přisvědčit, že řízení o povolení stavby vodního díla a řízení o povolení k nakládání s vodami se řídí odlišnou právní úpravou. Podle § 115 odst. 1 vodního zákona *[p]okud tento zákon nestanoví jinak, postupují vodoprávní úřady při řízení o věcech upravených vodním zákonem podle stavebního zákona, jde-li o rozhodování týkající se vodních děl a vodohospodářských úprav*. Stavební zákon, a tedy i speciální úprava účastenství zakotvená v § 109 stavebního zákona z roku 2006 (vzhledem k zahájení řízení dne 30. 6. 2021 se na posuzovanou věc aplikuje stavební zákon z roku 2006), se použije tehdy, když se vodoprávní řízení týká vodního díla nebo vodohospodářských úprav, nikoli na řízení o povolení k nakládání s vodami (rozsudek NSS ze dne 21. 2. 2025, č. j. 10 As 253/2024-31, bod 13).

[15] Podle § 109 písm. e) stavebního zákona z roku 2006 je účastníkem stavebního řízení *vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním*

pokračování

stavby přímo dotčeno [pozn. NSS: krajský soud chybně uvedl písm. b), ale citoval správný text].

[16] Vodní zákon institut účastnictví zakotvuje v § 115, a to v odstavcích 3, 4 a 5, podle kterých jsou účastníkem vodoprávního řízení, tedy i řízení o povolení nakládání s vodami, obce, v jejichž územním obvodu může dojít rozhodnutím vodoprávního úřadu k ovlivnění vodních poměrů nebo životního prostředí, správce vodního toku a právnická osoba soukromého práva, jejímž předmětem činnosti je podle jejího zakladatelského právního jednání ochrana životního prostředí nebo veřejné zdraví. Je nicméně třeba zdůraznit, že vodní zákon doplňuje obecnou úpravu ve správním řádu, takže ustanovením § 115 vodního zákona je pouze rozšířen okruh účastníků řízení ve vztahu k obecné úpravě uvedené v § 27 správního řádu, nikoli nahrazen (již citovaný rozsudek NSS č. j. 10 As 253/2024-31, bod 14).

[17] Podle § 27 odst. 2 správního řádu jsou účastníky *též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech*.

[18] Vzhledem k tomu, že v případě žalobce přicházelo do úvahy účastnictví dle § 109 písm. e) stavebního zákona z roku 2006 a § 27 odst. 2 správního řádu, jejichž společným jmenovatelem je „přímé dotčení práv“ potenciálního účastníka řízení, krajský soud nijak nepochybil, pokud se po citaci relevantní právní úpravy věnoval právě tomuto aspektu věci.

[19] Jak správně konstatoval již krajský soud, k tomu, aby žalobci mohlo být přiznáno postavení účastníka řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu, resp. § 109 písm. e) stavebního zákona z roku 2006, postačuje pouhá možnost přímého dotčení na právech nebo povinnostech rozhodnutím, které má být ve správním řízení vydáno. Z ustálené judikatury NSS vyplývá, že „*k tomu, aby měl určitý subjekt postavení účastníka řízení, stačí pouhý hmotněprávní předpoklad existence jeho práv, právem chráněných zájmů nebo povinností nebo dokonce tvrzení o možném dotčení na svých právech, právem chráněných zájmech nebo povinnostech. Kdo je účastníkem řízení vymezuje sice správní řád, ale odpověď na to, koho svou definicí správní řád za účastníka řízení povolává, dávají předpisy hmotného práva. Znakem účastníka řízení je hmotněprávní poměr k věci, to však neznamená, že správní orgán přizná postavení účastníka řízení jen tomu, o němž se při zahájení přesvědčil, že účastníkem řízení je. Správní orgán je povinen zkoumat a upřesňovat okruh účastníků řízení v průběhu celého řízení*“ (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 4. 2004, č. j. 6 A 31/2001 - 91, č. 683/2005 Sb. NSS, následován v kontextu nového správního řádu z roku 2004 např. rozsudkem NSS ze dne 24. 3. 2016, č. j. 5 As 80/2014-33). Posouzení přímosti (intenzity) dotčení na právech závisí na individuálních okolnostech věci, např. na povaze posuzované stavební činnosti či vzdálenosti od místa stavby. Podmínkou účastnictví ovšem není to, aby stavební úřad vyhověl případným námitkám účastníka. Účastnictví ob stojí samo o sobě, i když nutně nemusí vést k rozhodnutí pro účastníka příznivému (srov. rozsudky NSS ze dne 31. 7. 2013, č. j. 7 As 17/2013-25, č. 2932/2013 Sb. NSS, ze dne 11. 4. 2019, č. j. 4 As 17/2019-68, body 26 a 27, a ze dne 24. 4. 2024, č. j. 8 As 217/2022-48, body 30 a 31).

[20] S postavením účastníka řízení se pojí významná procesní práva. Zkrácení na těchto právech odepřením účastnictví v řízení má za následek nemožnost efektivní ochrany právní sféry dotčené osoby (viz např. rozsudek NSS ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 80/2008-72).

Rovněž je třeba zdůraznit, že podle § 28 odst. 1 správního řádu v pochybnostech je za účastníka považován i ten, kdo tvrdí, že je účastníkem, dokud se neprokáže opak. Citované ustanovení má dopad do procesní roviny. Zatímco účastníku řízení postačí uvést plausibilní tvrzení svého účastenství, důkazní břemeno ohledně vyloučení tvrzeného účastenství tíží správní orgán (srov. např. rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2008, č. j. 2 As 12/2008-36).

[21] V posuzované věci vodoprávní úřad stanovil okruh účastníků obou řízení v usnesení ze dne 26. 7. 2021, č. j. MBC/19956/21/ŽP/kla2172/2021. Ve vztahu k řízení o povolení k nakládání s vodami vodoprávní úřad zcela opomenul vypořádat potenciální účastníky řízení dle § 27 odst. 2 správního řádu. Lakonicky uvedl, že *„vzhledem k rozsahu povoleného nakládání s vodami a charakteru recipientu“* neshledal důvodným okruh účastníků rozšířit mimo ty, jež určil. K řízení o povolení staveb a úpravě v § 109 písm. e) stavebního zákona z roku 2006 pouze uvedl, že provádění stavby bude omezeno na stavební pozemky v dostatečné odstupové vzdálenosti od hranic se sousedními pozemky, a nebudou tedy dotčena vlastnická nebo jiná věcná práva k sousedním pozemkům. V prvostupňovém rozhodnutí pak vodoprávní úřad vypořádání okruhu účastníků řízení z citovaného usnesení doslovně převzal (viz str. 5 a 6).

[22] Žalovaný (stěžovatel) ve vztahu k řízení o povolení stavby vodních děl dospěl k závěru, že pozemek žalobce nebude *„s ohledem na značné odstupové vzdálenosti, zasažen vůbec, případě ne v takové intenzitě, která by přesahovala míru nepřiměřenou místním poměrům, nebo znemožňovala plnohodnotné využití pozemku k současnému účelu.“* Ve vztahu k řízení o povolení k nakládání s vodami žalovaný konstatoval, že žalobce *„nedisponuje oprávněním dle vodního zákona, které by mu ve vztahu k bezejmennému vodnímu toku, do kterého vodoprávní úřad povolil vypouštění odpadních vod z 'LC B.', zakládalo jakákoliv práva nebo povinnosti, a které by vydaným rozhodnutím vodoprávního úřadu mohly být dotčeny“*. A dále s odkazem na projektovou dokumentaci uzavřel, že ovlivnění pozemku žalobce vypouštěním odpadních vod v obdobích s nedostatečným průtokem povrchových vod ve vodním toku je podmínkami nastavenými vodoprávním úřadem v prvoinstančním rozhodnutí vyloučeno: *„Stanovenými podmínkami vodoprávní úřad vyloučil případnou akumulaci odpadních vod v korytu vodního toku, jeho zanášení a tím i doprovodné jevy, které by s tímto mohly souviset jako je např. odvolatelem namítaný zápach“*. V závěru posouzení dotčení práv žalobce žalovaný vysvětlil, že splaškových vod bude z celkového objemu vypouštěných vod pouze cca 10 %.

[23] K uvedenému posouzení správních orgánů NSS v souladu s krajským soudem konstatuje, že při zvažování žalobcova účastenství v řízení o povolení stavby vodních děl a v řízení o povolení k nakládání s vodami pochybil jak vodoprávní úřad, tak žalovaný. Vodoprávní úřad předně v řízení o povolení k nakládání s vodami vůbec neposoudil možné dotčení práv žalobce podle § 27 odst. 2 správního řádu, a vedle žadatele se zabýval pouze vymezením okruhu účastníků řízení podle § 115 vodního zákona. Ve vztahu k řízení o povolení stavby svůj závěr ohledně možného dotčení práv žalobce podle § 109 písm. e) stavebního zákona z roku 2006 nijak neodůvodnil, přičemž o účastenství žalobce v obou řízeních rozhodl, aniž by měl od stavebníka doloženy nezbytné podklady k žádosti.

pokračování

[24] Žalovaný sice správně posoudil ve vztahu k oběma řízením možné dotčení práv žalobce, požadovaný standard k prokázání dotčení na právech nicméně nastavil v rozporu s právní úpravou a ustálenou judikaturou příliš vysoko. Pro závěr o možném přímém dotčení práv zakládajícím účastenství v řízení žalovaný v napadeném rozhodnutí v části týkající se povolení stavby vyžaduje, aby dotčení práv přesahovalo míru přiměřenou místním poměrům nebo znemožňovalo plnohodnotné využití pozemku, což představuje vyšší důkazní standard než potencialita dotčení práv, o které pojednává judikatura NSS, a v zásadě se jedná o závěr vztahující se nikoli k účastenství, ale k rozhodnutí ve věci samé. Ve vztahu k povolení k nakládání s vodami pak žalovaný zcela v rozporu s právní úpravou i judikaturou pro dotčení práv požaduje, aby potenciální účastník disponoval oprávněním dle vodního zákona, jež by mu zakládalo práva a povinnosti k vodnímu toku, do něhož se povoluje vypouštění odpadních vod. Nadto, jak správně již konstatoval krajský soud v bodech 17 až 20 napadeného rozsudku, posouzení dotčení na právech žalovaný učinil až *ex post* s ohledem na prvostupňové rozhodnutí a jím stanovené podmínky. Jak trefně upozornil krajský soud, uvádí-li žalovaný, že k dotčení na právech žalobce nedojde díky podmínkám stanoveným vodoprávním úřadem v prvoinstančním rozhodnutí (bez ohledu na to, zda kromě toho chrání i veřejný zájem), svědčilo žalobci právo se k doloženým podkladům a z nich vyplývajícím podmínkám vyjádřit. Kasační soud souhlasí s krajským soudem, že žalovaný nevypořádal veškeré žalobcovy odvolací námitky dokládající dotčení na právech, konkrétně nebezpečí kontaminace žalobcova pozemku. Stěžovateli nelze přisvědčit, že tuto námitku vypořádal na straně 5 napadeného rozhodnutí pod pojmem „*doprovodné jevy*“ zanášení koryta vodního toku, neboť v odkazované větě stěžovatel jako příklad doprovodného jevu zmiňuje pouze žalobcem namítaný zápach, nikoli riziko intoxikace půdy. A i pokud by žalovaný opravdu za doprovodný jev považoval i intoxikaci půdy, kasační soud konstatuje, že žalobcova námitka byla natolik konkrétně vymezená a ve vztahu k ochraně jeho práv významná, že ji bylo třeba vypořádat výslovně, nikoli implicitně.

[25] K námitce stěžovatele, že ještě před oznámením zahájení řízení všem účastníkům bylo vodoprávnímu úřadu ze žadatelem doložených podkladů, zejména projektové dokumentace a stanoviska správce vodního toku ze dne 8. 11. 2021, zřejmé, že k přímému dotčení práv žalobce dojít nemůže, a proto mu nepřiznal postavení účastníka řízení, NSS uvádí následující. Stěžovateli je třeba přisvědčit, že při posuzování otázky účastenství v řízení je třeba zohlednit i projektovou dokumentaci. Projektová dokumentace totiž stanoví, jakým způsobem má být záměr realizován, a vyplývá z ní tudíž také, jakým způsobem ovlivní poměry v dané lokalitě. Na druhou stranu, podrobné hodnocení obsahu projektové dokumentace není při posouzení otázky účastenství ve správním řízení namístě, neboť v rámci otázky účastenství se řeší pouze možnost dotčení práv, což je odlišná právní otázka od hodnocení náležitostí a obsahu projektové dokumentace. To je třeba učinit až v samotném řízení za plného využití procesních práv všech účastníků řízení (srov. rozsudek NSS ze dne 11. 4. 2019, č. j. 4 As 17/2019-68, body 33 a 34).

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[26] Na základě výše uvedeného dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty poslední s. ř. s. zamítl.

[27] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Procesně neúspěšný stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Procesně úspěšnému žalobci se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává, neboť v řízení o kasační stížnosti neučinil žádný procesní úkon, takže mu náklady nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. října 2025

Eva Šonková
předsedkyně

s
e
n
á
t
u